

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไยพระมหาภัตtriy

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕/๒๕๖๕

วันที่ ๓๐ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	นายวิรัช รัตนเศรษฐ ที่ ๑	ผู้ร้อง
	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ ที่ ๒	
	นางทัศนาพร เกษเมธิการุณ ที่ ๓	
	องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา	
	ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายวิรัช รัตนเศรษฐ และคณะ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในข้อกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายวิรัช รัตนเศรษฐ (ผู้ร้องที่ ๑) นางทัศนียา รัตนเศรษฐ (ผู้ร้องที่ ๒) และนางทัศนาพร เกษเมธิการุณ (ผู้ร้องที่ ๓) ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กล่าวอ้างว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) กล่าวหาผู้ร้องหังสารและชี้มูลความผิดว่า เมื่อครั้งที่ผู้ร้องที่ ๑ และผู้ร้องที่ ๒ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทว่าไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และผู้ร้องที่ ๓ ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวยแคลง จังหวัดนครราชสีมา กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

หรือกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคานองน้ำยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างงานปรับปรุงสนามกีฬารัมอุปกรณ์ (สนามฟุตบอล) โดยคณะกรรมการ บ.ป.ช. รวบรวมพยานหลักฐานเสนอต่ออัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี อัยการสูงสุดมีคำสั่งฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๐๙/๒๕๖๔ พร้อมยื่นคำร้องขอให้ศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องขอไม่หยุดปฏิบัติหน้าที่และคัดค้านคำร้องของอัยการสูงสุด ดังกล่าว ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งประทับรับฟ้องและยกคำร้องขอไม่หยุดปฏิบัติหน้าที่และคัดค้านคำร้องของอัยการสูงสุด ทำให้ผู้ร้องทั้งสามซึ่งดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคสาม ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แล้วพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แล้วพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ ผู้ร้องทั้งสามเห็นว่า การหยุดปฏิบัติหน้าที่หมายถึงการหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะที่กระทำการผิด มิใช่การหยุดปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งประทับรับฟ้อง เนื่องจากการหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาเป็นมาตราการที่บัญญัติขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นฉบับที่ใช้บังคับในขณะที่กระทำการผิดมิได้บัญญัติมาตราการดังกล่าวไว้ ไม่อาจใช้กฎหมายย้อนหลังในทางที่เป็นผลร้ายแก่ผู้ร้องทั้งสาม การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งประทับรับฟ้อง เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘

ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ วรรคสอง

- ๓ -

ผู้ร้องทั้งสามขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การที่ศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับรับฟ้อง เป็นเหตุให้ผู้ร้องทั้งสาม ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๙

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสามต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอิดสิทธิ หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเอิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีการพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้ เก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเอิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเอิดสิทธิ หรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเอิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้แน่ความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรคสอง มาใช้บังคับด้วยอนุโนมส์ โดยต้องยื่นคำร้อง ต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลา ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณี ที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าว ไว้พิจารณา ก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเอิดสิทธิ หรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดี ของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว” และมาตรา ๔๙ วรคสอง

- ๔ -

บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวาระคนึง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวาระคนึง ผู้ถูกกล่าวหาได้มีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสามกล่าวอ้างว่า การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับรับฟ้อง เป็นเหตุให้ผู้ร้องทั้งสามต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ วรรคสาม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ นั้น เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องทั้งสามมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องทั้งสามถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๑) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสามไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

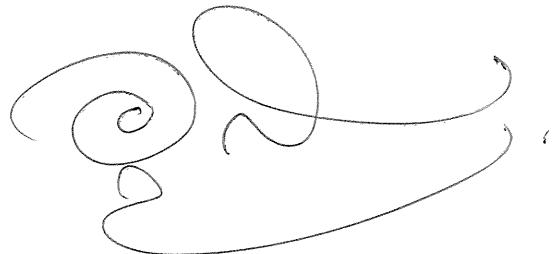

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๗/๒๕๖๕)

กม.๙

(นายกรินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

กม. ๑๖๘-

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ